

UCHWAŁA Nr 302 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1966 r.

w sprawie utworzenia funduszu aktywizacji małych miast.

W celu zapewnienia aktywizacji gospodarczej małych miast i osiedli o charakterze miejskim Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W pięcioletnim planie rozwoju gospodarki narodowej na lata 1966—1970 zostanie wydzielona z centralnej rezerwy inwestycyjnej kwota 1.500 mln zł i przeznaczona na utworzenie funduszu aktywizacji małych miast i osiedli o charakterze miejskim, nazywanego dalej „funduszem aktywizacji”, z orientacyjnym podziałem na poszczególne lata, jak następuje:

na rok 1967	200 mln zł,
1968	350 mln zł,
1969	450 mln zł,
1970	500 mln zł.

2. Fundusz aktywizacji tworzy się:

- 1) w latach 1967—1970 — z dotacji budżetowej przekazywanej w każdym roku na fundusz aktywizacji do Narodowego Banku Polskiego oraz ze spłaty kredytów już udzielonych,
- 2) w latach po 1970 r. — z wpływów ze spłaty kredytów udzielonych w latach 1966—1970, uzupełnionych ewentualnie dotacją budżetową.

§ 2. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów na podstawie wniosków prezydium wojewódzkich rad narodowych zaopiniowanych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego ustala wielkość funduszu aktywizacji na okresy roczne planu 5-letniego i włącza go do projektu narodowego planu gospodarczego.

2. Finansowanie zadań inwestycyjnych z funduszu aktywizacji następować będzie w formie kredytu bankowego,

udzielanego przez Narodowy Bank Polski. Wysokość kredytu ze środków funduszu aktywizacji dla poszczególnych województw określana będzie przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego na podstawie wniosków prezydium wojewódzkich rad narodowych.

3. Prezes Narodowego Banku Polskiego powoła komisję funduszu aktywizacji małych miast do opiniowania wniosków prezydium wojewódzkich rad narodowych, o których mowa w ust. 2, i ustalania wytycznych w sprawie kierunków wykorzystania funduszu oraz kontrolowania prawidłowego przyznawania kredytów z tego funduszu na poszczególne zadania. W składzie komisji należy uwzględnić udział przedstawicieli m. in. Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministerstwa Finansów, Komitetu Pracy i Płac, Komitetu Drobnej Wytwórczości i Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz właściwych zjednoczeń wiodących.

4. Inwestycje z funduszu aktywizacji mogą być podejmowane w trybie przewidzianym dla realizacji inwestycji przedsiębiorstw.

§ 3. 1. Fundusz aktywizacji jest przeznaczony w zasadzie na cele aktywizacji gospodarczej małych miast i osiedli o charakterze miejskim, posiadających nadwyżki siły roboczej, a w szczególności kobiet, których liczba mieszkańców nie przekracza 10 tys., z tym że w pierwszym rzędzie powinny korzystać z niego jednostki gospodarcze w miastach i osiedlach o charakterze miejskim o ludności poniżej 5 tys. mieszkańców.

2. Pierwszeństwo w uzyskaniu środków funduszu aktywizacji mają jednostki podejmujące inwestycje na terenie miast i osiedli, w których nie przewiduje się lokalizacji zakładów produkcyjnych objętych 5-letnim planem inwestycyjnym na lata 1966—1970.

3. O przyznanie kredytu bankowego z funduszu aktywizacji mogą się ubiegać:

- 1) prezydii miejskich i powiatowych rad narodowych,
- 2) przedsiębiorstwa planu terenowego państwowe i spółdzielcze,
- 3) niektóre przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze planu centralnego, zwłaszcza związane z eksploatacją miejscowych surowców i innych bogactw naturalnych, zamierzające rozwijać lub podjąć działalność gospodarczą na terenie danego miasta lub osiedla.

4. Środki funduszu aktywizacji przeznacza się przede wszystkim na:

- 1) budowę, odbudowę, rozbudowę lub modernizację drobnych zakładów produkcyjnych oraz zakładów organizujących pracę nakładczą, których produkcja oparta jest na miejscowych surowcach pochodzenia mineralnego lub roślinnego oraz surowcach niedelicytowych, odpadowych lub wtórnych,
- 2) budowę, odbudowę, rozbudowę lub modernizację zakładów świadczących usługi dla potrzeb ludności danego miasta lub osiedla i jego zaplecza, usługi dla rolnictwa oraz usługi typu turystycznego w miejscowościach o walorach turystycznych.

5. Przy udzielaniu kredytów z funduszu aktywizacji należy dawać pierwszeństwo wnioskowi zapewniającym stosowanie w produkcji materiałów pochodzenia miejscowego i mającym za przedmiot produkcję lub usługi niezbędne do zaspokajania potrzeb rynkowych miejscowej ludności. Należy również brać pod uwagę rentowność planowanej produkcji lub usług, terminy spłaty kredytu, przygotowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz zapewnienie wykonawcy robót budowlano-montażowych.

§ 4. 1. Z funduszu aktywizacji udzielane będą kredyty zwrotne oprocentowane w wysokości 1% rocznie.

2. Decyzje w sprawie przyznania kredytów z funduszu aktywizacji dla jednostek podejmujących inwestycje na terenie małych miast i osiedli o charakterze miejskim będą podejmowane przez wojewódzkie oddziały Narodowego Banku Polskiego na podstawie wniosków prezydentów miejskich i powiatowych rad narodowych, zaopiniowanych przez prezydii właściwych wojewódzkich rad narodowych.

3. Dla prawidłowego rozdziału kredytów na poszczególne zadania inwestycyjne dyrektorzy wojewódzkich oddziałów Narodowego Banku Polskiego powołują komisje, w skład których obok przedstawicieli prezydentów wojewódzkich rad narodowych powinni wejść również przedstawiciele wojewódzkich organizacji spółdzielczych.

4. Kredyt bankowy spłacany będzie w rocznych ratach przez okres do 10 lat, z tym że spłata pierwszej raty powinna nastąpić po upływie jednego roku od uruchomienia produkcji (usług). W uzasadnionych wypadkach spłata pierwszej raty może nastąpić w okresie do 3 lat.

5. Wpływy ze spłaty kredytów będą przeznaczone w połowie na udzielanie kredytów na aktywizację małych miast w powiatach, skąd pochodzą spłaty, w drugiej połowie — na aktywizację małych miast w województwie, na którego terenie nastąpiła spłata kredytu.

6. W okresie spłaty kredytu wygosparowany zysk przeznaczony będzie na spłatę kredytu, a dopiero pozostała jego część podlegać będzie podziałowi według ogólnych zasad systemu finansowego obowiązującego w przedsiębiorstwach inwestujących. Jednostki spółdzielcze w okresie spłaty mogą być zwolnione częściowo z podatku dochodowego w skali zapewniającej spłatę kredytu.

§ 5. 1. Inwestycje realizowane ze środków funduszu aktywizacji powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) całkowity koszt inwestycji nie powinien przekraczać 10 mln zł, a koszt uruchomienia jednego miejsca pracy 50 tys. zł;
- 2) wartość robót budowlano-montażowych w zakresie inwestycji produkcyjnych nie powinna przekraczać 50% ogólnej wartości kosztorysowej inwestycji;
- 3) maszyny i urządzenia stanowiące wyposażenie zakładów powinny pochodzić w zasadzie z produkcji krajowej;
- 4) cykl realizacji inwestycji nie powinien przekraczać 18 miesięcy.

2. W uzasadnionych wypadkach Narodowy Bank Polski może wyrazić zgodę na:

- 1) przekroczenie wartości kosztorysowej inwestycji 10 mln zł, lecz najwyższej do 15 mln zł, oraz kosztu uruchomienia jednego miejsca pracy do 80 tys. zł,
- 2) większy niż 50% udział robót budowlano-montażowych oraz cykl realizacji dłuższy niż 18 miesięcy.

3. W zakresie inwestycji związanych z budową obiektów przeznaczonych na cele usług przemysłowych dla ludności oraz związanych z pracą nakładczą wartość robót budowlano-montażowych może przekroczyć 50% ogólnej wartości kosztorysowej inwestycji.

§ 6. Zobowiązuje się:

- 1) Ministra Finansów — do ustalenia zasad spłaty kredytów przez prezydii miejskich i powiatowych rad narodowych,
- 2) Prezesa Narodowego Banku Polskiego — do szczegółowego określenia trybu i zasad:
 - a) przyznawania kredytów i ich spłaty,
 - b) powoływania i działalności komisji, o których mowa w § 4 ust. 3,
- 3) prezydii wojewódzkich rad narodowych — do wytypowania miast i osiedli o charakterze miejskim, przewidzianych do aktywizacji gospodarczej w ramach funduszu aktywizacji,
- 4) prezydii powiatowych rad narodowych — do udzielania wszechstronnej pomocy jednostkom gospodarczym podejmującym inwestycje w ramach funduszu aktywizacji, a zwłaszcza do:
 - a) zabezpieczenia terenu i lokalizacji zakładu,
 - b) przygotowania wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
 - c) kontroli przebiegu realizacji inwestycji.

§ 7. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Finansów i z Prezesem Narodowego Banku Polskiego określi zasady, zakres i tryb sprawozdawczości z wykorzystania środków funduszu aktywizacji.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego i przewodniczący prezydentów wojewódzkich rad narodowych będą przedstawiać roczne informacje o wykorzystaniu funduszu aktywizacji oraz o uzyskanych efektach. Informacje te będą przedstawiane Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz właściwym ministrom nadzorującym jednostki gospodarki terenowej w terminie do dnia 1 kwietnia każdego roku za rok ubiegły.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego, zarządom centralnych związków spółdzielczych i prezydentom wojewódzkich rad narodowych.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz